

çocuk kitabı yazma ve yayımlama yetkisini kendinde rahatlıkla görebilmektedir. Çocuk edebiyatı yeni girişimciler için boş bir alandır. Gerçek anlamda çocuk edebiyatına yönelmiş yazarlarımızın sayısı birkaçı geçmemektedir. Yayımlanan edebiyat ürünlerinin büyük çoğunluğu özel olarak çocuk edebiyatı yapmayan yazarlardan gelmektedir. Dönem dönem ünlü yazarlara çocuk kitapları ısmarlanmıştır. Edebiyat düzeyini yükselteceği umulan böyle bir ilişki gerçekte çocuk edebiyatının gelişmemiş olmasının sonucudur ve bu girişimlerin çocuk edebiyatının gelişimine kalıcı bir etkisi de olmamıştır. Çünkü görev adına bir de çocuklara yazan edebiyatçılar, bu alanda yoğunlaşmadıkları gibi, çocuk edebiyatının kendi içinde izlediği çizgiyi ve ürünleri tanımamaktadır.

Bizdeki çocuk edebiyatının gelişimi açısından üzerinde durulması gereken bir nokta da çeviri anlayışıdır. Kültür çevrelerinde yabancı kültürün ürünü edebiyat örneklerinin “sadakât” ilkesi altında önemli bir değişikliğe uğramadan Türkçe’ye aktarılması beklenmektedir. Kendini kültür yayımcısı olarak niteleyen yayımcılar ve çeviriye önemli kültürel işlevler yükleyen çevirmenler çocuk kitaplarının çevirisine “metni dilimize aktarmak” olarak yaklaşmaktadır. Düz macera kitapları yayımlayan ve “kültürel düzey” kaygısı bulunmayan yayınevleri (bazen önemli kaynak metinlere de el atabilmektedirler) bu anlayışın dışındadır. Türkiye’nin yakın kültür tarihinde doğal kabul edilen ve egemen anlayış durumunda bulunan “sadakât” yaklaşımı, beklenen sonucu vermemiş ve çocuk edebiyatı alanında çeşitli ürünlerin ve dünya edebiyatının güncel düzeyinin bize aktarılması sonucunu getirmemiştir. Çocuğun eğitimi ve gelişimi açısından meşruluğu kolay savunulamayacak türden ürünlerin, çeviriler arasında yer almadığı görülmektedir (krş. Dilidüzgün / Kurultay 1992). Bizce, saygın edebiyatın aktarımında çeviri yoluyla uyarlamalara açık kapı bırakmayan bu tutum yabancı güncel edebiyatla olabilecek bir etkileşimi iyice engellemiştir. Nitekim klasik yapıtlar bir yana bırakılırsa, ancak istisna sayılacak birkaç örnekte saygın edebiyat ürünleri uyarlamayla (bunun içinde her türlü metinsel düzenlemeyi anlıyoruz) aktarılmıştır. Uyarlama konusunda çekincesiz davranan yayınevleri sadece sıradan (*trivial*) edebiyat ürünlerini yeğleyen yayınevleridir. Saygın edebiyat ürünlerini, bunların geniş kesimlerce dışlanmasına neden olmayacak çevirilerle sunmak ve böylece güncel dünya çocuk edebiyatıyla alışverişi